

Sygn. akt VUa 18/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Andrzej Marek (spr.)

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z odwołania R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 7 maja 2013 roku ***sygn. akt*** IV U 90/13

I. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 25 stycznia 2013 roku w ten sposób, że ustala, iż ubezpieczony R. K. nie jest zobowiązany do zwrotu zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 19 068, 99 zł oraz zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

II. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 maja 2013 r. Sąd Rejonowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy oddalił odwołanie wniesione przez ubezpieczonego R. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 7 maja 2013 r., którą zobowiązano ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 2 października 2012 r. do 12 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy uznał, że ubezpieczony w okresie korzystania ze zwolnienia lekarskiego podpisywał rachunki z tytułu zawartej z (...)Ośrodkiem (...) w S.umowy zlecenia na wykonywanie podkładów muzycznych dla zespołu ludowego i na tej podstawie otrzymywał przelewem wynagrodzenie ryczałtowe.

Apelację od tego wyroku złożył ubezpieczony. Podniósł zarzut naruszenia:

- art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez uznanie, iż w okresie pobierania zasiłku chorobowego odwołujący się świadczył pracę,

- art. 233 §1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej nie zaś swobodnej oceny dowodów i wydanie rozstrzygnięcia sprzecznego z zasadami logiki i doświadczenia życiowego

Skarżący wniósł o zmianę w całości zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie odwołania i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja była zasadna. Stan faktyczny sprawy ustalony został wprawdzie przez Sąd Rejonowy prawidłowo, jednak niewłaściwie oceniony.

Zgodnie z art. 17 ust.1 z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U Nr 60, poz. 636 ze zm.) ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Brzmienie powołanego przepisu wskazuje jasno, że (pierwszą wymienioną w tym przepisie) przesłanką utraty prawa do zasiłku chorobowego jest wykonywanie przez ubezpieczonego pracy zarobkowej, nie zaś samo uzyskiwanie dochodu.

Z ustalonego przez Sąd Rejonowy - i niekwestionowanego przez strony – stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że wnioskodawca w okresie pobierania zasiłku chorobowego podpisał wprawdzie umowę zlecenia (jako osoba fizyczna nie prowadząca działalności gospodarczej), otrzymał na jej podstawie określony dochód, ale nie wykonywał żadnych czynności w takiej umowie określonych (podkładów muzycznych dla zespołu ludowego). Nie sposób zatem przyjąć, że wykonywał pracę rozumianą jako określone – najczęściej powtarzające się - czynności faktyczne, które w konsekwencji co do zasady (choć nie zawsze) prowadzą do uzyskania dochodu. Ubezpieczony w okresie otrzymywania zasiłku chorobowego nie wykonywał czynności faktycznych polegających na wykonywaniu podkładu muzycznego dla zespołu ludowego. Samo uzyskanie (być może nienależnych z punktu widzenia rzeczywistej realizacji umowy zlecenia) korzyści w postaci zapłaty przez zleceniodawcę kwot wynikających z takiej umowy nie pozbawia jeszcze (bez wykonania czynności składających się na pojęcie pracy w rozumieniu art. 17 ustawy zasiłkowej) nie prowadzi do utraty prawa do zasiłku chorobowego. Powołany przepis – zawierający normę z zakresu ubezpieczeń społecznych pozbawiającą przy tym ubezpieczonego świadczeń zasiłkowych – powinien być wykładany ściśle jako wyjątek od zasady przysługiwania zasiłku chorobowego w okresie niezdolności pracownika do pracy (uznania go jako świadczenie należne).

Pogląd podobny wyrażony został już wcześniej w orzecznictwie. Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 23 maja 1997r. III AUa 155/97, Prawo Pracy 1997/7/47 (wydanym wprawdzie na tle poprzednio obowiązującej ustawy zasiłkowej, ale zachowującym aktualność) wskazał bowiem, że uzyskiwanie przez pracownika pobierającego zasiłek chorobowy innego dochodu nie połączonego z osobistym świadczeniem (innej) pracy zarobkowej nie stanowi przesłanki do pozbawienia pracownika prawa do zasiłku.

Z tych powodów Sąd Okręgowy – na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. - dokonał zmiany orzeczenia Sądu Rejonowego i poprzedzającej go decyzji organu rentowego przez ustalenie, że ubezpieczony nie ma obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego.

O kosztach zastępstwa procesowego za obie instancje orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.